

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1295/2013**2019/EØS/18/75**

av 11. desember 2013

om opprettelse av programmet Kreativt Europa (2014–2020) og om oppheving av beslutning nr. 1718/2006/EF, 1855/2006/EF og 1041/2009/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 166 nr. 4, artikkel 167 nr. 5 første strekpunkt og artikkel 173 nr. 3,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) tar sikte på en stadig nærmere sammenslutning mellom de europeiske folk og tillegger Unionen oppgaven blant annet å bidra til at medlemsstatenes kulturer kan utfolde seg, samtidig som den respekterer deres nasjonale og regionale mangfold og sørger for at de nødvendige vilkårene for konkurransevne i Unionens industri er til stede. I den forbindelse og når det er nødvendig, støtter og utfyller Unionen medlemsstatenes tiltak for å respektere og fremme det kulturelle og språklige mangfoldet i samsvar med artikkel 167 i TEUV og UNESCOs konvensjon fra 2005 om å verne og fremme et mangfold av kulturuttrykk («UNESCO-konvensjonen fra 2005»), samt for å styrke konkurransevnen i de kulturelle og kreative sektorene og å lette tilpasningen til endringer i næringslivet.
- 2) Unionens støtte til de kulturelle og kreative sektorene bygger hovedsakelig på erfaringene fra unionsprogrammene fastsatt i europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1718/2006/EF⁽⁴⁾ («MEDIA-programmet»),

europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1855/2006/EF⁽⁵⁾ («kulturprogrammet») og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1041/2009/EF⁽⁶⁾ («Media Mundus-programmet»). Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1622/2006/EF⁽⁷⁾ («tiltaket for europeiske kulturhovedsteder») og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1194/2011/EU⁽⁸⁾ («tiltaket for det europeiske kulturarvmerket»), bidrar også til Unionens støtte til de kulturelle og kreative sektorene.

- 3) I kommisjonsmeldingen om et europeisk kulturprogram i en stadig mer globalisert verden, som ble godkjent av Rådet i resolusjon av 16. november 2007⁽⁹⁾ og av Europaparlamentet i resolusjon av 10. april 2008⁽¹⁰⁾, fastsettes målene for Unionens framtidige virksomhet i de kulturelle og kreative sektorene. Den tar sikte på å fremme kulturelt mangfold og tverrkulturell dialog, kultur som katalysator for kreativitet, innenfor en ramme av vekst, sysselsetting og kultur som en avgjørende faktor i Unionens internasjonale forbindelser.
- 4) Med hensyn til Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig artikkel 11, 21 og 22, utgjør de kulturelle og kreative sektorene et viktig bidrag for å bekjempe alle former for forskjellsbehandling, herunder rasisme og fremmedhat, og er en viktig plattform for ytringsfrihet og for å fremme respekten for et kulturelt og språklig mangfold.
- 5) UNESCO-konvensjonen fra 2005 som trådte i kraft 18. mars 2007, og som Unionen er part i, understreker at kulturell virksomhet og kulturelle varer og tjenester både har en økonomisk og en kulturell side, fordi de formidler identiteter, verdier og tenkemåter, og derfor ikke må behandles som om de bare har en kommersiell verdi. Konvensjonen har også som formål å styrke internasjonalt samarbeid, herunder internasjonale avtaler om samproduksjon og -distribusjon, og solidaritet for å fremme alle statenes og individenes kulturelle uttrykk.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 20.12.2013, s. 221, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 111/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 63 av 30.10.2014, s. 71.

(1) EUT C 181 av 21.6.2012, s. 35.

(2) EUT C 277 av 13.9.2012, s. 156.

(3) Europaparlamentets holdning av 19. november 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 5. desember 2013.

(4) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1718/2006/EF av 15. november 2006 om gjennomføringen av et program til støtte for den europeiske audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) (EUT L 327 av 24.11.2006, s. 12).

(5) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1855/2006/EF av 12. desember 2006 om opprettelse av kulturprogrammet (2007–2013) (EUT L 372 av 27.12.2006, s. 1).

(6) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1041/2009/EF av 21. oktober 2009 om opprettelse av et program for audiovisuelt samarbeid med fagfolk fra tredjestater (Media Mundus) (EUT L 288 av 4.11.2009, s. 10).

(7) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1622/2006/EF av 24. oktober 2006 om fastsettelse av et fellesskapstiltak for den europeiske kulturhovedstad for tidsrommet 2007–2019 (EUT L 304 av 3.11.2006, s. 1).

(8) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1194/2011/EU av 16. november 2011 om opprettelse av et EU-tiltak for det europeiske kulturarvmerket (EUT L 303 av 22.11.2011, s. 1).

(9) EUT C 287 av 29.11.2007, s. 1.

(10) EUT C 247 E av 15.10.2009, s. 32.

- Det angis også i konvensjonen at det skal tas behørig hensyn til særlige omstendigheter for og behov hos ulike sosiale grupper, herunder personer som tilhører minoriteter. Et støtteprogram for de kulturelle og kreative sektorene bør derfor fremme kulturelt mangfold på et internasjonalt plan i samsvar med nevnte konvensjon.
- 6) Å fremme materiell og immateriell kulturarv i lys av blant annet UNESCO-konvensjonen fra 2003 for vern av den immaterielle kulturarven og UNESCO-konvensjonen fra 1972 om vern av verdens kultur- og naturarv bør også bidra til å øke de relevante stedenes verdi og gi befolkningene en følelse av eierskap til disse stedenes kulturelle og historiske verdi.
 - 7) I kommisjonsmeldingen med tittelen «Europe 2020 – A strategy for smart, sustainable and inclusive growth» («Europa 2020-strategien») defineres en strategi som har som mål å omgjøre Unionen til en intelligent og bærekraftig økonomi for alle, som sikrer et høyt nivå av sysselsetting, produktivitet og sosial utjevning. I denne meldingen bemerket Kommisjonen at Unionen må skape mer attraktive rammevilkår for nyskaping og kreativitet. I en slik sammenheng er de kulturelle og kreative sektorene en kilde til nyskapende ideer som kan omgjøres til produkter og tjenester, som igjen kan skape vekst og sysselsetting og bidra til å håndtere endringer i samfunnet. Dessuten er fremragende fagkunnskap og konkurransevne i disse sektorene hovedsakelig et resultat av innsats fra kunstnere, skapende personer og fagfolk, som bør fremmes. Med dette for øye bør derfor tilgangen til finansiering for de kulturelle og kreative sektorene forbedres.
 - 8) Rådet bekreftet i sine konklusjoner om informasjonstjenester og mobilitet for kunstnere og fagfolk i kultursektoren⁽¹⁾ at mobilitet for kunstnere og fagfolk i kultursektoren er viktig for Unionen og for å nå målene i Europa 2020-strategien, og det oppfordret medlemsstatene og Kommisjonen innenfor deres respektive ansvarsområder og med behørig hensyn til nærhetsprinsippet, til å legge til rette for at det framlegges omfattende og nøyaktig informasjon til kunstnere og fagfolk i kultursektoren som ønsker å være mobile innenfor Unionen.
 - 9) For å bidra til å styrke et felles kulturområde er det viktig å fremme tverrnasjonal mobilitet for kulturelle og kreative aktører og tverrnasjonal formidling av kulturelle og kreative verker, herunder audiovisuelle verker og produkter, og dermed fremme kulturutveksling og tverrkulturell dialog.
 - 10) MEDIA-, kultur- og Media Mundus-programmene har vært gjenstand for regelmessig overvåking og eksterne vurderinger, og det er blitt avholdt offentlige høringer om deres framtid, der det framgår at disse programmene spiller en svært viktig rolle når det gjelder å verne og fremme Europas kulturelle og språklige mangfold, og at de er av betydning for behovene i de kulturelle og kreative sektorene. Det framgår også av denne overvåkings-, vurderings- og høringsvirksomheten samt av forskjellige uavhengige undersøkelser, særlig undersøkelsen om entreprenørdimensjonen ved kulturnæringene og de kreative næringene, at de kulturelle og kreative sektorene står overfor felles utfordringer, nemlig raske forandringer som skyldes overgangen til digital teknologi og globalisering, oppsplitting av markedet på grunn av det språklige mangfoldet, vanskeligheter med å få tilgang til finansiering, en kompleks forvaltningsmessig håndtering og mangel på sammenlignbare data, som alle krever handling på unionsplan.
 - 11) De europeiske kulturelle og kreative sektorene er i sakens natur forskjellige ut fra de nasjonale og språklige grensene, noe som fører til et kulturelt rikt og svært uavhengig kulturelt landskap som lar de forskjellige kulturelle tradisjonene i Europas kulturarv komme til uttrykk. Et slikt mangfold fører imidlertid også til en rekke hindringer som hemmer en smidig tverrnasjonal formidling av kulturelle og kreative verker og hemmer kulturelle og kreative aktørers mobilitet i og utenfor Unionen, noe som kan føre til geografisk ubalanse og dermed også begrensede valgmuligheter for forbrukerne.
 - 12) Ettersom de europeiske kulturelle og kreative sektorene kjennetegnes ved et språklig mangfold, noe som i noen sektorer fører til språklig fragmentering, er teksting, dubbing og synstolking avgjørende for å formidle kulturelle og kreative verker, herunder audiovisuelle verker.
 - 13) Overgangen til digital teknologi har en enorm virkning på hvordan kulturelle og kreative varer og tjenester framstilles, formidles, nås, forbrukes og verdisettes. Selv om behovet for å finne en ny balanse mellom økt tilgjengelighet til kulturelle og kreative verker, rimelige vederlag til kunstnere og frambringere samt framveksten av nye forretningsmodeller anerkjennes, gir de endringene som er en følge av overgangen til digital teknologi, store muligheter for de kulturelle og kreative sektorene i Europa og for det europeiske samfunnet som helhet. Lavere distribusjonskostnader, nye distribusjonskanaler, potensialet for nye og større publikum og nye muligheter for nisjeprodukter kan lette tilgangen til og øke formidlingen av kulturelle og kreative verker over hele verden. For å utnytte disse mulighetene fullt ut og tilpasse seg digitaliseringen og globaliseringen må de kulturelle og kreative sektorene utvikle nye ferdigheter

(¹) EUT C 175 av 15.6.2011, s. 5.

- og kreve bedre tilgang til finansiering for å oppgradere utstyr, utvikle nye produksjons- og distribusjonsmetoder og tilpasse sine forretningsmodeller.
- 14) Nåværende distribusjonsmetoder understøtter finansieringsordningen for film. Det er imidlertid et økende behov for å fremme utviklingen av attraktive, lovlige tilbud på internett og oppmuntre til nyskaping. Det er derfor viktig å fremme nye distribusjonsmetoder slik at nye forretningsmodeller kan oppstå.
- 15) Digitalisering av kinoer har vært et vedvarende tema for mange små kinooperatører, særlig operatører som bare har én sal på grunn av store kostnader til digitalt utstyr. Selv om medlemsstatene har hovedansvaret for kultur og derfor fortsatt bør behandle dette spørsmålet på nasjonalt, regionalt og lokalt plan, alt etter hva som er relevant, er det mulighet for finansiering fra unionsprogrammer og -fond, særlig fra dem som er rettet mot lokal og regional utvikling.
- 16) Publikumsutvikling, blant annet når det gjelder unge, krever en særlig forpliktelse fra Unionens side til å støtte nettopp medie- og filmkunnskap.
- 17) En av de største utfordringene for de kulturelle og kreative sektorene, særlig for svært små, små og mellomstore bedrifter (SMB), og svært små, små og mellomstore organisasjoner, herunder ideelle og ikke-statlige organisasjoner, er de vanskelighetene de har med å få tilgang til midlene de trenger for å finansiere sin virksomhet, skape vekst og opprettholde samt øke sin konkurranseevne eller gjøre sin virksomhet mer internasjonal. Samtidig som dette er en felles utfordring for SMB-er generelt, er situasjonen betydelig vanskeligere for de kulturelle og kreative sektorene fordi mange av deres eiendeler er immaterielle, virksomheten har en prototype-profil og de har et iboende behov for å ta risikoer og eksperimentere for å skape nytt. Slike behov for å ta risiko må det nødvendigvis være forståelse for og støtte til, også i den finansielle sektoren.
- 18) Som et forsøksprosjekt er alliansen for kreative næringer et initiativ som virker på tvers av sektorene, og som først og fremst støtter de kreative næringene på politisk plan. Prosjektet tar sikte på å skaffe ytterligere midler til de kreative næringene og å stimulere andre næringers og sektorers etterspørsel etter tjenester fra kreative næringer. Nye verktøyer til bedre støtte for nyskaping i kreative næringer vil bli prøvd og benyttet som vektstang i en politikkklæringsplattform bestående av berørte parter på europeisk, nasjonalt og regionalt plan.
- 19) Å samle de nåværende MEDIA-, kultur- og Media Mundus-programmene for de kulturelle og kreative sektorene i ett felles omfattende program («programmet»), ville mer effektivt støtte SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner i sine anstrengelser for å utnytte de mulighetene som overgangen til digital teknologi og globalisering gir, og ville hjelpe dem med å løse de problemene som for øyeblikket fører til oppsplitting av markedet. For at programmet skal være effektivt bør det ved hjelp av skreddersydde metoder innenfor to uavhengige delprogrammer og én del som virker på tvers av sektorene, ta hensyn til de ulike sektorenes egenart, deres ulike målgrupper og særlige behov. Det er særlig viktig å sikre at det ved gjennomføringen blir synergivirkninger mellom programmet og de nasjonale og regionale strategiene for smart spesialisering. For dette formål bør programmet innføre en sammenhengende støttestruktur for de forskjellige kulturelle og kreative sektorene, bestående av en tilskuddsordning og et utfyllende finansielt instrument.
- 20) Programmet bør ta hensyn til kulturens og den kulturelle virksomhetens dobbelte karakter og anerkjenne på den ene side kulturens iboende og kunstneriske verdi, og på den annen side disse sektorenes økonomiske verdi, herunder deres brede samfunnsmessige bidrag til kreativitet, nyskaping og sosial utjevning.
- 21) Med hensyn til gjennomføringen av programmet bør kulturens iboende verdi og de kulturelle og kreative sektorenes egenart tas i betraktning, herunder betydningen av ideelle organisasjoner og prosjekter under et kulturdeltprogram.
- 22) Et selvstendig finansielt instrument, garantiordningen for kulturelle og kreative sektorer («garantiordningen»), bør sette de kulturelle og kreative sektorene i stand til å vokse og bør særlig skape tilstrekkelig vektstangvirkning for nye tiltak og muligheter. Utvalgte finansformidlere bør behandle kulturelle og kreative prosjekter gunstig for å sikre en balansert låneportefølje når det gjelder geografisk dekning og sektormessig representasjon. I den sammenhengen har offentlige og private organisasjoner dessuten en viktig rolle for å oppnå en bred tilnærming i forbindelse med garantiordningen.
- 23) Det bør dessuten skaffes finansiering til tiltaket for europeiske kulturhovedsteder og til administreringen av tiltaket for det europeiske kulturarvmerket, ettersom disse bidrar til å forsterke følelsen av å tilhøre et felles kulturområde, til å stimulere tverrkulturell dialog og gjensidig forståelse, og til å øke kulturarvens verdi.

- 24) I tillegg til medlemsstatene og de oversjøiske land og territorier som har rett til å delta i programmet i henhold til artikkel 58 i rådsbeslutning 2001/822/EF⁽¹⁾, bør programmet også på visse vilkår være åpent for deltaking av de statene i Det europeiske frihandelsforbund («EFTA») som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde («EØS»), og for Det sveitsiske edsforbund. Tiltredende stater, søkerstater og mulige søkerstater som omfattes av en førtiltredelsesstrategi, samt stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken, bør også kunne delta i programmet, unntatt når det gjelder garantiordningen.
- 25) Programmet bør dessuten være åpent for bilateralt eller multilateralt samarbeid med tredjestater på grunnlag av tilleggsbevilgninger som skal fastsettes, og særordninger som skal avtales med de berørte partene.
- 26) Samarbeidet på det kulturelle og audiovisuelle området bør fremmes mellom programmet og internasjonale organisasjoner som UNESCO, Europarådet, Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling («OECD») og Verdensorganisasjonen for immaterialrett («WIPO»).
- 27) Det er nødvendig å sikre at alle tiltak og all virksomhet som gjennomføres innenfor programmets rammer, har en europeisk merverdi, at de utfyller medlemsstatenes virksomhet og er i samsvar med artikkel 167 nr. 4 i TEUV og er forenlige med annen unionsvirksomhet, særlig på områdene utdanning, sysselsetting, det indre marked, entreprenørskap, ungdom, helse, unionsborgerskap og rettslige spørsmål, forskning og nyskaping, industri- og utjevningsspolitikk, turisme og forbindelse med tredjestater, handel og utvikling samt den digitale dagsordenen.
- 28) I samsvar med prinsippene for resultatavhengig vurdering bør framgangsmåtene for overvåking og vurdering av programmet omfatte detaljerte årsrapporter, og bør vise til spesifike, målbare, oppnåelige, relevante og tidsbegrensede mål og indikatorer, også kvalitative. Framgangsmåtene for overvåking og vurdering bør ta høyde for det arbeidet som er utført av relevante aktører som Eurostat, og resultatene av kulturprosjektet i ESS-net samt UNESCOs statistikkontor. I den sammenheng og når det gjelder audiovisuell sektor, bør Unionens deltaking i Det europeiske observatorium for det audiovisuelle område («observatoriet») fortsette.
- 29) For å sikre best mulig overvåking og vurdering av programmet gjennom hele dets løpetid bør myndigheten til å vedta rettsakter gis Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV med hensyn til vedtakelsen av ytterligere kvantitative og kvalitative indikatorer. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører hensiktsmessige samråd under det forberedende arbeidet, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 30) Som angitt i Kommisjonens rapport av 30. juli 2010 om virkningene av Europaparlamentets og Rådets beslutning om å endre rettsgrunnlaget for de europeiske programmene på områdene livslang læring, kultur, ungdom og unionsborgerskap har den vesentlige forkortelsen av tiden til søknadshåndtering, gjort programmene mer effektive. Det bør særlig legges vekt på å sikre at administrative og finansielle framgangsmåter fortsatt forenkles, blant annet ved bruk av fornuftige, objektive og regelmessig ajourførte systemer for å beregne faste beløp, enhetskostnader og faste satser.
- 31) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- 32) I samsvar med rådsforordning (EF) nr. 58/2003⁽³⁾ har Kommisjonen siden 2009 betrodd det utøvende organ for utdanning, audiovisuelle medier og kultur gjennomføringsoppgaver i forbindelse med forvaltningen av Unionens tiltak innen utdanning, audiovisuelle medier og kultur. Kommisjonen kan derfor på grunnlag av en nytte- og kostnadsanalyse benytte et eksisterende utøvende organ til gjennomføring av programmet som fastsatt i nevnte forordning.
- 33) I denne forordning fastsettes det for hele programmets varighet en finansiell ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen, som

⁽¹⁾ Rådsbeslutning 2001/822/EF av 27. november 2001 om assosieringen av de oversjøiske land og territorier med Det europeiske fellesskap («assosieringsbeslutningen») (EFT L 314 av 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av regler og generelle prinsipper for hvordan medlemsstatene skal kontrollere Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådsforordning (EF) nr. 58/2003 av 19. desember 2002 om fastsettelse av vedtekter for utøvende organer som skal utføre visse oppgaver i forbindelse med forvaltning av fellesskapsprogrammer (EFT L 11 av 16.1.2003, s. 1).

definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid i budsjett-saker og god økonomistyring⁽¹⁾.

- 34) Unionens finansielle interesser bør i hele utgiftsperioden vernes ved hjelp av egnede tiltak, herunder tiltak for å forebygge, påvise og granske uregelmessigheter, kreve tilbake midler som er tapt, utbetalt urettmessig eller brukt på feil måte, og ved behov administrative og økonomiske sanksjoner i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾ («finansreglementet»).
- 35) Med hensyn til Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse («OLAF») og i henhold til rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽⁴⁾ bør det utarbeides og gjennomføres passende tiltak for å forebygge bedrageri og kreve tilbake midler som er tapt, urettmessig utbetalt eller brukt på feil måte.
- 36) Ettersom målene for denne forordning, som er å verne, utvikle og fremme det europeiske kulturelle og språklige mangfoldet og fremme Europas kulturarv samt å styrke de europeiske kulturelle og kreative sektorenes konkurransevne, særlig den audiovisuelle sektoren, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene med hensyn til programmets tverrnasjonale og internasjonale karakter, men på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 37) Beslutning nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF oppheves.
- 38) Det bør fastsettes tiltak for overgangen fra MEDIA-, kultur- og Media Mundus-programmet til programmet.
- 39) For å sikre kontinuitet i den finansielle støtten som ytes gjennom programmet, bør Kommisjonen kunne anse kostnader som er direkte knyttet til gjennomføringen av tiltak og virksomhet som mottar støtte, som støtteberettigede, selv om støttemottakeren pådro seg disse kostnadene før søknaden om tilskudd ble inngitt.
- 40) For å sikre kontinuiteten i den finansielle støtten som ytes gjennom programmet, bør denne forordning få anvendelse fra 1. januar 2014. Denne forordning trer i kraft så snart som mulig etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Opprettelse og varighet

1. Ved denne forordning opprettes programmet Kreativt Europa til støtte for de europeiske kulturelle og kreative sektorene (heretter kalt programmet).
2. Programmet skal gjennomføres i tidsrommet 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «kulturelle og kreative sektorer» alle sektorer hvis virksomhet bygger på kulturelle verdier og/eller kunstneriske og andre kreative uttrykksformer, uansett om virksomheten er markedsorientert eller ikke, uansett hvilken struktur som gjennomfører den, og uansett hvordan strukturen finansieres. Virksomheten omfatter utvikling, skaping, produksjon, spredning og oppbevaring av varer og tjenester som gir en kulturell, kunstnerisk eller annen kreativ utfoldelse konkret form, samt tilknyttede funksjoner som undervisning eller forvaltning. De kulturelle og kreative sektorene omfatter blant annet arkitektur, arkiver, biblioteker og museer, kunsthåndverk, audiovisuell produksjon (som film, fjernsyn, videospill og multimedier), materiell og immateriell kulturarv, design, festivaler, musikk, litteratur, scenekunst, forlagsvirksomhet, radio og bildekunst,
- 2) «SMB» svært små, små og mellomstore bedrifter, som definert i kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 420 av 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjoner på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

- 3) «deltakende finansformidlere» finansformidlere som definert i artikkel 139 nr. 4 annet ledd i finansreglementet, som er utvalgt under garantiordningen i samsvar med finansreglementet og vedlegg I til denne forordning, og som yter eller har planer om å yte
- a) lån til SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene (garantier fra Det europeiske investeringsfond (EIF)), eller
- b) lånegarantier til andre finansformidlere som yter lån til SMB-er og til svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene (motgarantier fra EIF),
- 4) «tilbydere av kapasitetsoppbygging» rettssubjekter som er i stand til å yte sakkunnskap i samsvar med vedlegg I, med henblikk på å sette deltakende finansformidlere i stand til effektivt å vurdere hvilke særlige egenskaper og risikoer som er forbundet med SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene og med deres prosjekter.

Artikkel 3

Allmenne mål

Programmets allmenne mål skal være

- a) å verne, utvikle og fremme Europas kulturelle og språklige mangfold samt å fremme Europas kulturarv,
- b) å styrke de europeiske kulturelle og kreative sektorenes konkurransevne, særlig i audiovisuell sektor, med henblikk på å fremme en intelligent og bærekraftig vekst for alle.

Artikkel 4

Særlige mål

Programmets særlige mål skal være

- a) å støtte de europeiske kulturelle og kreative sektorenes evne til å virke tverrnasjonalt og internasjonalt,
- b) å fremme tverrnasjonal formidling av kulturelle og kreative verker og tverrnasjonal mobilitet for kulturelle og kreative aktører, særlig kunstnere, samt å nå ut til et nytt og bredere publikum og forbedre tilgangen til kulturelle og kreative verker i og utenfor Unionen, med særlig fokus på barn, unge, funksjonshemmede personer og underrepresenterte grupper,
- c) å styrke den finansielle kapasiteten til SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og

kreative sektorene på en bærekraftig måte, og samtidig bestrebe seg på å sikre en balansert geografisk dekning og sektormessig representasjon,

- d) å fremme politikktutvikling, nyskaping, kreativitet, publikumsutvikling og nye forretnings- og forvaltningsmodeller gjennom støtte til tverrnasjonalt politikksamarbeid.

Artikkel 5

Europeisk merverdi

1. I og med at kulturens iboende og økonomiske verdi anerkjennes, skal programmet støtte tiltak og virksomhet med en europeisk merverdi i de kulturelle og kreative sektorene. Det skal bidra til å nå målene i Europa 2020-strategien og dens flaggskipinitiativer.

2. Europeisk merverdi skal sikres gjennom ett eller flere av følgende:

- a) Den tverrnasjonale karakteren av tiltak og virksomhet som utfyller regionale, nasjonale og internasjonale programmer samt andre unionsprogrammer og politikkområder, og virkningen fra slike tiltak og slik virksomhet på de kulturelle og kreative sektorene samt på borgerne og deres kjennskap til andre kulturer enn sin egen.
- b) Utvikle og fremme tverrnasjonalt samarbeid mellom kulturelle og kreative aktører, herunder kunstnere, fagfolk på det audiovisuelle området, kulturelle og kreative organisasjoner og audiovisuelle aktører med vekt på å stimulere mer omfattende, raske, effektive og langsiktige svar på globale utfordringer.
- c) Stordriftsfordeler og kritisk masse som unionstøtten skaper, og som skaper en vektstangvirkning for ytterligere midler.
- d) Sikre at det oppnås mer like vilkår i de europeiske kulturelle og kreative sektorene ved at det tas hensyn til stater med lav produksjonskapasitet og/eller stater eller regioner med et begrenset geografisk område og/eller språkområde.

Artikkel 6

Programmets struktur

Programmet skal bestå av

- a) et MEDIA-delprogram,
- b) et kulturdelprogram,
- c) én del som virker på tvers av sektorene.

*Artikkel 7***Delprogrammenes logoer**

1. Kommisjonen skal sikre at programmet er synlig ved å bruke logoer som er spesifikke for hvert av delprogrammene.
2. Støttmottakerne under MEDIA-delprogrammet skal bruke den logoen som er fastsatt i vedlegg II. Kommisjonen skal fastsette nærmere opplysninger om bruken av logoen og skal underrette støttmottakerne om dette.
3. Støttmottakerne under kulturdelprogrammet skal bruke en logo som skal fastsettes av Kommisjonen. Kommisjonen skal fastsette nærmere opplysninger om bruken av logoen og skal underrette støttmottakerne om dette.
4. Kommisjonen og kontorene for Kreativt Europa som nevnt i artikkel 16 skal også ha rett til å bruke delprogrammenes logoer.

*Artikkel 8***Tilgang til programmet**

1. Programmet skal skape kulturelt mangfold på internasjonalt plan i samsvar med UNESCO-konvensjonen fra 2005.
2. Programmet skal være åpent for medlemsstatenes deltaking.
3. Med forbehold for nr. 4 skal programmet være åpent for deltaking for følgende stater, forutsatt at de betaler tilleggsbevilgninger, og, for MEDIA-delprogrammet, at de oppfyller vilkårene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/13/EU⁽¹⁾:
 - a) Tiltredende stater, søkerstater og mulige søkerstater som omfattes av en førtiltredelsesstrategi, i samsvar med de allmenne prinsippene og vilkårene for statenes deltaking i unionsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtaler, assosieringsrådsbeslutninger eller lignende avtaler.
 - b) EFTA-stater som er parter i EØS-avtalen, i samsvar med nevnte avtale.
 - c) Det sveitsiske edsforbund på grunnlag av en bilateral avtale med denne staten.
 - d) Stater som omfattes av den europeiske naboskapspolitikken i samsvar med framgangsmåtene fastsatt med disse statene på grunnlag av rammeavtaler som skal inngås om deres deltaking i unionsprogrammer.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/13/EU av 10. mars 2010 om samordning av visse bestemmelser om innføring av audiovisuelle medietjenester, fastsatt ved lov eller forskrift i medlemsstatene (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 av 15.4.2010, s. 1).

4. De statene som angis i nr. 3 bokstav a) og d), skal være utelukket fra å delta i garantiordningen.

5. Programmet skal være åpent for bilateralt eller multilateralt samarbeid som rettes mot utvalgte stater eller regioner på grunnlag av tilleggsbevilgninger og særordninger som skal avtales med disse statene eller regionene.

6. Programmet skal tillate samarbeid og felles handling med stater som ikke deltar i programmet, og med internasjonale organisasjoner som er aktive i de kulturelle og kreative sektorene, som UNESCO, Europarådet, OECD eller WIPO, på grunnlag av felles bidrag for å oppfylle programmets mål.

*KAPITTEL II***MEDIA-delprogram***Artikkel 9***MEDIA-delprogrammets prioriteringer**

1. Prioriteringene for å styrke den europeiske audiovisuelle sektorens evne til å virke tverrnasjonalt, skal være som følger:
 - a) Legge til rette for at fagfolk på det audiovisuelle området kan tilegne seg ferdigheter og kompetanse samt utviklingen av nett, herunder bruk av digital teknologi for å sikre tilpasning til markedsutviklingen, prøving av nye metoder for publikumsutvikling og prøving av nye forretningsmodeller-
 - b) Øke de audiovisuelle operatørenes evne til å utvikle europeiske audiovisuelle verker med et potensial til å bli formidlet i og utenfor Unionen og fremme europeiske og internasjonale samproduksjoner, blant annet med fjernsyns-stasjoner.
 - c) Oppmuntre til utvekslinger mellom foretak ved å legge til rette for audiovisuelle aktørers adgang til markeder og forretningsverktøyer slik at deres prosjekter kan bli mer synlige på unionsmarkedet og på internasjonale markeder.
2. Prioriteringene for å fremme tverrnasjonal formidling skal være følgende:
 - a) Støtte kinodistribusjon gjennom tverrnasjonal markedsføring, merkevarebygging, distribusjon og utstilling av audiovisuelle verker.
 - b) Fremme tverrnasjonal markedsføring, merkevarebygging og distribusjon av audiovisuelle verker på alle andre plattformer enn kinoplattformer.

- c) Støtte publikumsutvikling som et middel til å stimulere interessen for og bedre tilgangen til europeiske audiovisuelle verker, særlig gjennom salgsfremmende tiltak, arrangementer, filmkunnskap og festivaler.
- d) Fremme nye distribusjonsmetoder slik at nye forretningsmodeller kan oppstå.
- i) initiativer som viser og fremmer et mangfold av europeiske audiovisuelle verker, herunder kortfilmer, som festivaler og andre salgsfremmende arrangementer,
- j) virksomhet med det formålet å fremme filmkunnskap og øke publikums kunnskap om og interesse for europeiske audiovisuelle verker, herunder den audiovisuelle kulturarven og filmarven, særlig for et ungt publikum,

Artikkel 10

Støttetiltak i MEDIA-delprogrammet

For å gjennomføre prioriteringene fastsatt i artikkel 9 skal MEDIA-delprogrammet støtte

- a) utviklingen av en rekke opplæringstiltak for å oppmuntre fagfolk på det audiovisuelle området til å tilegne seg ferdigheter og kompetanse, til kunnskapsdeling og nettverksinitiativer, herunder integrering av digital teknologi,
- b) utvikle europeiske audiovisuelle verker, særlig film- og fjernsynsproduksjoner som for eksempel fiksjon, dokumentarer, barne- og animasjonsfilmer samt interaktive verker som videospill og multimedia, med økt potensial for formidling over landegrensene,
- c) virksomhet med det formålet å støtte europeiske audiovisuelle produksjonsselskaper, særlig uavhengige selskaper, med henblikk på å legge til rette for europeiske og internasjonale samproduksjoner av audiovisuelle verker, herunder fjernsynsproduksjoner,
- d) virksomhet som hjelper europeiske og internasjonale samproduksjonspartnere til å møtes og/eller yte indirekte støtte til samproduserte audiovisuelle verker gjennom internasjonale samproduksjonsfond basert i en stat som deltar i programmet,
- e) legge til rette for adgang til audiovisuelle salgssarrangementer og markeder for bransjen samt bruken av direktekoplede forretningsverktøy både i og utenfor Unionen,
- f) opprette støtteordninger til distribusjon av ikke-nasjonale europeiske filmer gjennom kinodistribusjon og på alle andre plattformer samt til internasjonal salgsvirksomhet, særlig teksting, dubbing og synstolking av audiovisuelle verker,
- g) legge til rette for å formidle europeiske filmer til hele verden og av internasjonale filmer i Unionen på alle distribusjonsplattformer, gjennom internasjonale samarbeidsprosjekter i den audiovisuelle sektoren,
- h) et europeisk nett for kinooperatører som viser en vesentlig andel ikke-nasjonale europeiske filmer,

- k) nyskapende tiltak som prøver nye forretningsmodeller og verktøyer på områder som sannsynligvis vil bli påvirket av at det innføres og benyttes digital teknologi.

Artikkel 11

Det europeiske observatorium for det audiovisuelle område

1. Unionen skal være medlem av observatoriet i hele programperioden.
2. Unionens deltaking i observatoriet skal bidra til at prioriteringene i MEDIA-delprogrammet oppfylles ved å
 - a) oppmuntre til åpenhet og opprette like vilkår når det gjelder tilgjengelighet til juridisk og finansiell informasjon / markedsinformasjon, samt bidra til å gjøre det lettere å sammenligne juridiske og statistiske opplysninger,
 - b) framlegge opplysninger og markedsanalyser som kan benyttes når tiltaksområdene for MEDIA-delprogrammet skal utarbeides, og når disse tiltaksområdenes virkning på markedet skal vurderes.
3. Unionen skal representeres av Kommisjonen i sine forbindelser med observatoriet.

KAPITTEL III

Kulturdelprogrammet

Artikkel 12

Kulturdelprogrammets prioriteringer

1. Prioriteringene for å styrke de kulturelle og kreative sektorenes evne til å virke tverrnasjonalt, skal være som følger:
 - a) Støtte tiltak som gir de kulturelle og kreative aktørene ferdigheter, kompetanse og fagkunnskap som bidrar til å styrke de kulturelle og kreative sektorene, og som også fremmer en tilpasning til digital teknologi, prøving av nyskapende metoder for publikumsutvikling samt prøving av nye forretnings- og forvaltningsmodeller.

b) Støtte tiltak som setter kulturelle og kreative aktører i stand til å samarbeide internasjonalt og internasjonalisere deres karrierer og virksomhet i og utenfor Unionen, når det er mulig på grunnlag av langsiktige strategier.

c) Yte støtte for å styrke europeiske kulturelle og kreative organisasjoner og internasjonalt nettverkssamarbeid for å lette tilgangen til faglige muligheter.

2. Prioriteringene for å fremme tverrnasjonal formidling og mobilitet skal være følgende:

a) Støtte internasjonale turneer, arrangementer, utstillinger og festivaler.

b) Støtte formidling av europeisk litteratur for å sikre at den er tilgjengelig for flest mulig.

c) Støtte publikumsutvikling som et middel til å stimulere interessen for og bedre tilgangen til europeiske kulturelle og kreative verker samt materiell og immateriell europeisk kulturarv.

Artikkel 13

Støttetiltak i kulturdelprogrammet

1. For å gjennomføre prioriteringene fastsatt i artikkel 12 skal kulturdelprogrammet støtte

a) tverrnasjonale samarbeidsprosjekter som samler kulturelle og kreative organisasjoner fra ulike stater for å gjennomføre virksomhet innenfor én sektor eller på tvers av sektorene,

b) virksomhet som gjennomføres av europeiske nett av kulturelle og kreative organisasjoner fra ulike stater,

c) virksomhet som gjennomføres av organisasjoner med et europeisk perspektiv som fremmer utviklingen av nye talenter og stimulerer tverrnasjonal mobilitet for kulturelle og kreative aktører, samt formidling av verker med et potensial til å utøve bred påvirkning på de kulturelle og kreative sektorene og skape langsiktige virkninger,

d) litterære oversettelser og ytterligere spredning av disse,

e) særlige tiltak for å gjøre de europeiske kulturenes rikdom og mangfold mer synlig og stimulere tverrkulturell dialog og gjensidig forståelse, for eksempel gjennom Unionens kulturpriser, tiltaket for europeiske kulturhovedsteder og for det europeiske kulturarvmerket.

2. Tiltakene fastsatt i nr. 1 skal særlig støtte prosjekter med ideelle formål.

KAPITTEL IV

Sektorovergripende del

Artikkel 14

Garantiordning for kulturelle og kreative sektorer

1. Kommisjonen skal opprette en garantiordning som er rettet mot de kulturelle og kreative sektorene.

Garantiordningen skal drives som et selvstendig instrument og skal opprettes og forvaltes i samsvar med avdeling VIII i finansreglementet.

2. Garantiordningen skal ha følgende prioriteringer:

a) Lette tilgangen til finansiering for SMB-er samt svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene.

b) Forbedre deltakende finansformidlers evne til å vurdere de risikoene som er forbundet med SMB-er samt svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene og med deres prosjekter, herunder gjennom faglig støtte, oppbygging av kunnskap og tiltak for nettverkssamarbeid.

Prioriteringene skal gjennomføres i samsvar med vedlegg I.

3. I samsvar med artikkel 139 nr. 4 i finansreglementet skal Kommisjonen gjennomføre garantiordningen gjennom indirekte forvaltning ved å overlate oppgaver til EIF som nevnt i artikkel 58 nr. 1 bokstav c) iii) i nevnte reglement, med forbehold for vilkårene i en avtale mellom Kommisjonen og EIF.

Artikkel 15

Tverrnasjonalt politikksamarbeid

1. For å fremme det tverrnasjonale politikksamarbeidet skal den sektorovergripende delen støtte

a) tverrnasjonal utveksling av erfaringer og fagkunnskap i forbindelse med nye forretnings- og forvaltningsmodeller, samlæring og nettverkssamarbeid mellom kulturelle og kreative organisasjoner og beslutningstakere som er knyttet til utviklingen av de kulturelle og kreative sektorene, samtidig som digitale nett fremmes der det er relevant,

b) innsamling av markedsdata, undersøkelser, analyse av arbeidsmarkedet og kvalifikasjonsbehov, analyse av europeisk og nasjonal kulturpolitikk og støtte til statistiske undersøkelser basert på instrumenter og kriterier som er spesifikke for hver enkelt sektor, samt vurderinger, herunder måling av alle sider ved programmets virkninger,

c) betaling av bidrag for Unionens medlemskap i observatoriet for å fremme datainnsamling og analyse i den audiovisuelle sektoren,

- d) prøving av nye og sektorovergrepene forretningsmetoder for å finansiere, distribuere og verdisette kreative verker,
- e) konferanser, seminarer og politisk dialog, herunder på området for kultur- og mediekunnskap, samtidig som digitale nett fremmes der det er relevant,
- f) kontorene for Kreativt Europa nevnt i artikkel 16 og utførelsen av deres oppgaver.

2. Innen 30. juni 2014 skal Kommisjonen foreta en forundersøkelse der muligheten for å samle inn og analysere opplysninger i andre kulturelle og kreative sektorer enn den audiovisuelle sektoren undersøkes, og skal framlegge resultatene for Europaparlamentet og Rådet.

Avhengig av resultatet av forundersøkelsen kan Kommisjonen framlegge et forslag om endring av denne forordning.

Artikkel 16

Kontorer for Kreativt Europa

1. De statene som deltar i programmet, skal sammen med Kommisjonen opprette kontorer for Kreativt Europa i samsvar med sin nasjonale lovgivning og praksis («kontorer for Kreativt Europa»).
2. Kommisjonen skal støtte et nett av kontorer for Kreativt Europa.
3. Kontorene for Kreativt Europa skal ivareta følgende oppgaver, samtidig som det tas hensyn til særtrekkene ved den enkelte sektor:
 - a) Informere om og fremme programmet i sin stat.
 - b) Bistå de kulturelle og kreative sektorene i forbindelse med programmet og framlegge grunnleggende opplysninger om andre relevante støttemuligheter som er tilgjengelige i henhold til unionspolitikken.
 - c) Fremme tverrnasjonalt samarbeid innenfor de kulturelle og kreative sektorene.
 - d) Støtte Kommisjonen ved å yte bistand til de kulturelle og kreative sektorene i de statene som deltar i programmet, for eksempel ved å framlegge tilgjengelige opplysninger om disse sektorene.
 - e) Støtte Kommisjonen ved å sikre god kommunikasjon og spredning av programmets resultater og virkninger.

- f) Sikre kommunikasjon og spredning av informasjon om den unionsfinansieringen som er tildelt, og de resultatene som er oppnådd for staten.

4. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene samt ved regelmessig og uavhengig overvåking og vurdering sikre kvaliteten og resultatene av den tjenesten som ytes av kontorene for Kreativt Europa.

KAPITTEL V

Resultater og spredning

Artikkel 17

Sammenheng og komplementaritet

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre programmets overordnede sammenheng og komplementaritet med
 - a) relevant unionspolitikk, for eksempel innen utdanning, sysselsetting, helse, det indre marked, digital dagsorden, ungdom, unionsborgerskap, forbindelser med tredjestater, handel, forskning og nyskaping, entreprenørskap, turisme, rettslige spørsmål, utvidelse og utvikling,
 - b) andre relevante finansieringskilder i Unionen innenfor kultur- og mediepolitikk, særlig Det europeiske sosialfond, Det europeiske fond for regionutvikling og forsknings- og nyskappingsprogrammer samt finansielle instrumenter knyttet til rettslige spørsmål og unionsborgerskap, samarbeidsprogrammer med tredjestater og instrumentene for forberedelse av tiltredelse.
2. Denne forordning får anvendelse og gjennomføres uten at det berører Unionens internasjonale forpliktelser.

Artikkel 18

Overvåking og vurdering

1. Kommisjonen skal sikre regelmessig overvåking og ekstern vurdering av programmet ved hjelp av følgende kvalitative og kvantitative ytelsesindikatorer:
 - a) Indikatorer for de allmenne målene som er fastsatt i artikkel 3.
 - i) De kulturelle og kreative sektorenes størrelse, endring i og andel av sysselsetting samt andel av bruttonasjonalprodukt.
 - ii) Antall personer som har tilgang til europeiske kulturelle og kreative verker, herunder verker fra andre stater enn deres egen når dette er mulig.

- b) Indikatorer for det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 bokstav a).
- i) Omfanget av kulturelle og kreative organisasjoners internasjonale virksomhet og antall tverrnasjonale partnerskap som er opprettet.
 - ii) Antall læringserfaringer og aktiviteter som får støtte gjennom programmet, og som har forbedret kompetansen og økt muligheten til sysselsetting hos kulturelle og kreative aktører, herunder fagfolk på det audiovisuelle området.
- c) Indikatorer for det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 bokstav b), når det gjelder MEDIA-delprogrammet:
- i) Antall solgte billetter til ikke-nasjonale europeiske filmer på kino i Europa og europeiske filmer på kino over hele verden (de ti viktigste markedene utenfor Europa).
 - ii) Prosentdelen europeiske audiovisuelle verker på kino, fjernsyn og digitale plattformer.
 - iii) Antall personer i medlemsstatene som har tilgang til ikke-nasjonale europeiske audiovisuelle verker, og antall personer i de statene som deltar i programmet, som har tilgang til europeiske audiovisuelle verker.
 - iv) Antall europeiske videospill framstilt i Unionen og i de statene som deltar i programmet.
- d) Indikatorer for det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 bokstav b), når det gjelder kulturdelprogrammet:
- i) Antall personer som direkte og indirekte nås gjennom prosjekter som får støtte gjennom programmet.
 - ii) Antall prosjekter som retter seg mot barn, unge og underrepresenterte grupper, og anslått antall personer som nås.
- e) Indikatorer for det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 bokstav c).
- i) Det lånevolumet som garanteres innenfor rammen av garantiordningen, inndelt etter SMB-ers og svært små, små og mellomstore organisasjoners nasjonale opprinnelse, størrelse og sektorer.
 - ii) Det lånevolumet som bevilges av deltakende finansformidlere, inndelt etter nasjonal opprinnelse.
 - iii) Antall og geografisk spredning av deltakende finansformidlere.
 - iv) Antall SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner som nyter godt av garantiordningen, inndelt etter nasjonal opprinnelse, størrelse og sektorer.
 - v) Gjennomsnittlig andel misligholdte lån.
 - vi) Den oppnådde vektstangvirkningen for garanterte lån sammenlignet med den veiledende vektstangvirkningen (1:5,7).
- f) Indikatorer for det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 bokstav d).
- i) Antall medlemsstater som gjør bruk av resultatene fra den åpne metoden for samordning i sin nasjonale politikktutvikling.
 - ii) Antall nye initiativer og oppnådde resultater.
2. Det skal tas hensyn til resultatene av overvåkings- og vurderingsprosessen ved gjennomføringen av programmet.
3. I tillegg til den regelmessige overvåkingen av programmet skal Kommisjonen på grunnlag av en ekstern og uavhengig vurdering utarbeide en foreløpig rapport som
- a) omfatter kvalitative og kvantitative elementer for å vurdere om programmet er funksjonelt med tanke på måloppnåelse, dets effektivitet og europeiske merverdi,
 - b) tar opp mulighetene for å forenkle programmet, dets interne og eksterne sammenheng, hvor relevante alle dets mål er for framtiden og hvordan tiltakene bidrar til unionens prioriteringer av intelligent, bærekraftig vekst for alle,
 - c) tar hensyn til resultatene fra vurderingen av den langsiktige virkningen av beslutning nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF.
4. Kommisjonen skal innen 31. desember 2017 framlegge den foreløpige rapporten nevnt i nr. 3 for Europaparlamentet og Rådet.
5. På grunnlag av en endelig ekstern og uavhengig vurdering skal Kommisjonen utarbeide en endelig vurderingsrapport der de langsiktige virkningene og bærekraften av programmet på grunnlag av de utvalgte kvantitative og kvalitative indikatorene, vurderes. Med hensyn til det særlige målet som er nevnt i artikkel 4 nr. c), skal Kommisjonen også vurdere hvordan garantiordningen har påvirket tilgangen til banklån og de tilhørende kostnadene for SMB-er, svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene.
6. Kommisjonen skal innen 30. juni 2022 framlegge den endelige vurderingsrapporten nevnt i nr. 5 for Europaparlamentet og Rådet.

*Artikkel 19***Kommunikasjon og spredning**

1. Kommisjonen skal gi de statene som deltar i programmet, opplysninger om prosjektene som har mottatt finansiering fra Unionen, ved å sende beslutningene om utvelgelse innen to uker etter at de er vedtatt.
2. Mottakere for prosjekter som får støtte gjennom programmet, skal sikre at opplysninger om den finansieringen de har fått fra Unionen og de oppnådde resultatene, kommuniseres og spres.
3. Kommisjonen skal sikre at relevante opplysninger viderefremmes til kontorene for Kreativt Europa.

*KAPITTEL VI***Delegerte rettsakter***Artikkel 20***Delegering av myndighet til Kommisjonen**

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 21 for å utfylle de kvalitative og kvantitative ytelsesindikatorerne som er fastsatt i artikkel 18 nr. 1.

*Artikkel 21***Utøvelse av den delegerte myndigheten**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 20 skal gis Kommisjonen for hele programmets varighet.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 20 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 20 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at Europaparlamentet og Rådet er gitt underretning om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

*KAPITTEL VII***Gjennomføringsbestemmelser***Artikkel 22***Gjennomføring av programmet**

1. Kommisjonen skal gjennomføre programmet i samsvar med finansreglementet.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta et årlig arbeidsprogram for delprogrammene og den sektorovergripende delen. Kommisjonen skal i det årlige arbeidsprogrammet sikre at de allmenne og særlige målene fastsatt i artikkel 3 og 4 samt prioriteringene fastsatt i artikkel 9 og 12, gjennomføres årlig på en konsekvent måte, og skal beskrive de forventede resultatene, gjennomføringsmetoden og samlet beløp for finansieringsplanen. Det årlige arbeidsprogrammet skal også inneholde en beskrivelse av de tiltakene som skal finansieres, en angivelse av de beløpene som avsettes til hvert enkelt tiltak og en veiledende tidsplan for gjennomføringen.

For tilskudd skal det årlige arbeidsprogrammet angi prioriteringene, støtte-, utvelgings- og tildelingskriteriene samt den høyeste satsen for samfinansiering. Det finansielle bidraget fra programmet skal være på høyst 80 % av kostnadene til de tiltakene som støttes.

For garantiordningen skal det årlige arbeidsprogrammet angi støtte- og utvelgingskriteriene for finansformidlere, utelukkelseskriteriene i forbindelse med innholdet i de prosjektene som framlegges for deltakende finansformidlere, den årlige tildelingen til EIF samt støtte-, utvelgings- og tildelingskriteriene for tilbydere av kapasitetsoppbygging.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 23 nr. 4.

3. Kommisjonen skal vedta overordnede retningslinjer for gjennomføringen av programmet i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 23 nr. 3.

*Artikkel 23***Komitéprosedyre**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité («komiteen for Kreativt Europa»). Denne komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Komiteen for Kreativt Europa kan møtes i bestemte sammensetninger for å behandle konkrete saker knyttet til delprogrammene og den delen som virker på tvers av sektorer.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 24***Finansielle bestemmelser**

1. Den finansielle rammen for gjennomføringen av programmet for tidsrommet 1. januar 2014–31. desember 2020 fastsettes til 1 462 724 000 euro i løpende priser.

De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor den flerårige finansielle rammen.

2. Den finansielle rammen som er nevnt i nr. 1, skal fordeles som følger:

- a) Minst 56 % til MEDIA-delprogrammet.
- b) Minst 31 % til kulturdelprogrammet.
- c) Høyst 13 % av den sektorovergrepene delen, hvorav minst 4 % skal fordeles til de tverrnasjonale samarbeidstiltakene som er oppført i artikkel 15, og til kontorene for Kreativt Europa.

3. Administrasjonskostnadene i forbindelse med gjennomføringen av programmet skal inngå i tildelingen fastsatt i nr. 2, og samlet beløp for disse kostnadene skal ikke utgjøre mer enn 7 % av programmets budsjett, hvorav 5 % skal avsettes til gjennomføringen av MEDIA-delprogrammet og 2 % til gjennomføringen av kulturdelprogrammet.

4. Den finansielle rammen nevnt i nr. 1 kan omfatte utgifter til forberedelse, overvåking, kontroll, revisjon og vurdering som er direkte nødvendig for å forvalte programmet og oppnå programmets mål; dette gjelder særlig undersøkelser, møter med sakkyndige, informasjons- og kommunikasjonstiltak, herunder institusjonell formidling av Unionens politiske prioriteringer i den grad de er knyttet til programmets allmenne mål, utgifter til datanett som fokuserer på informasjonsbehandling og -utveksling, samt alle andre utgifter til teknisk og administrativ bistand som Kommisjonen pådrar seg i forbindelse med forvaltningen av programmet.

5. Den finansielle rammen nevnt i nr. 1 kan omfatte utgifter til teknisk og administrativ bistand som er nødvendig for å sikre overgangen mellom de tiltakene som er vedtatt i henhold til beslutning nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF, og denne forordning.

Bevilgninger kan ved behov føres inn i budsjettet etter 2020 for å dekke lignende utgifter, for å gjøre det mulig å forvalte tiltak som ennå ikke er avsluttet 31. desember 2020.

6. I samsvar med artikkel 130 nr. 1 i finansreglementet, og i behørig grunngitte tilfeller, kan Kommisjonen anse kostnader som er direkte knyttet til gjennomføringen av tiltak og virksomhet som mottar støtte, som støtteberettigede, selv om støttemottakeren pådro seg disse kostnadene før søknaden om tilskudd ble inngitt.

*Artikkel 25***Vern av Unionens økonomiske interesser**

1. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak for å sikre at Unionens økonomiske interesser vernes ved gjennomføringen av tiltak som finansieres i henhold til denne forordning, ved hjelp av forebyggende tiltak mot bedrageri, korrupsjon og all annen ulovlig virksomhet, ved hjelp av effektive kontroller og inspeksjoner, og dersom det påvises uregelmessigheter, ved å kreve tilbake de urettmessig utbetalte beløpene og, når det er relevant, ved hjelp av administrative og økonomiske sanksjoner som er virkningsfulle, står i rimelig forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha myndighet til å utføre revisjon på grunnlag av dokumenter samt kontroller og inspeksjoner på stedet, hos alle mottakere av tilskudd, leverandører og underleverandører som har mottatt midler fra Unionen gjennom programmet.

3. OLAF kan i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene fastsatt i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, foreta undersøkelser, herunder kontroller og inspeksjoner på stedet, for å påvise om det eventuelt er begått bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som berører Unionens økonomiske interesser, i forbindelse med en avtale eller beslutning om tilskudd eller en kontrakt som finansieres i henhold til programmet.

4. Med forbehold for nr. 1, 2 og 3 skal samarbeidsavtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner, kontrakter, avtaler og beslutninger om tilskudd som følge av gjennomføringen av denne forordning, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å utføre revisjon og undersøkelser i henhold til deres respektive kompetanse.

*KAPITTEL VIII***Sluttbestemmelser***Artikkel 26***Oppheving og overgangsbestemmelse**

1. Beslutning nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF oppheves med virkning fra 1. januar 2014.

2. Virksomhet som iverksettes før 31. desember 2013 på grunnlag av beslutningene angitt i nr. 1, skal forvaltes i samsvar med nevnte beslutninger til de avsluttes.

*Artikkel 27***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 11. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

V. LEŠKEVIČIUS

Formann

VEDLEGG I

GJENNOMFØRING AV GARANTIORDNINGEN FOR DE KULTURELLE OG KREATIVE SEKTORENE

Den økonomiske støtten som gis gjennom garantiordningen, skal øremerkes SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner i de kulturelle og kreative sektorene og være tilpasset sektorenes særlige behov og merkes som sådan.

1. Oppgaver

Garantiordningen skal sørge for

- a) garantier til deltakende finansformidlere fra alle stater som deltar i garantiordningen,
- b) ytterligere sakkunnskap til deltakende finansformidlere for å vurdere risikoer i forbindelse med SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner og deres kulturelle og kreative prosjekter.

2. Utvelging av deltakende finansformidlere

EIF skal velge ut deltakende finansformidlere i samsvar med beste markedspraksis og det særlige målet angitt i artikkel 4 bokstav c). Utvelgingskriteriene skal særlig omfatte

- a) omfanget av den lånefinansieringen som er tilgjengelig for SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner,
- b) risikohåndteringspolitikken for utlån, særlig med hensyn til kulturelle og kreative prosjekter,
- c) evnen til å bygge opp en diversifisert låneportefølje og foreslå en markedsførings- og reklameplan for SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner på tvers av regioner og sektorer.

3. Garantiordningens varighet

Individuelle garantier kan ha en løpetid på inntil ti år.

I samsvar med artikkel 21 nr. 3 i) i finansreglementet skal de tilbakebetalingene som garantiene gir opphav til, tildeles garantiordningen for en periode som ikke overstiger forplikelsesperioden pluss ti år. De tilbakebetalingene som genereres i samsvar med bestemmelsene i relevante overdragelsesavtaler gjennom virksomhet i MEDIA-programmets produksjonsgarantifond som ble opprettet før 2014, skal tildeles garantiordningen i perioden 2014–2020. Kommisjonen skal underrette medlemsstaten om slike tildelinger gjennom komiteen for Kreativt Europa.

4. Kapasitetsoppbygging

Kapasitetsoppbygging innenfor garantiordningen består i å levere sakkunnskap til deltakende finansformidlere for å øke deres forståelse av de kulturelle og kreative sektorene (når det gjelder immaterielle eiendeler som stilles som sikkerhet, et marked som er for lite til å oppnå kritisk masse, og varer og tjenester som handler om prototyper), og å gi hver enkelt deltakende finansformidler ytterligere sakkunnskap ved å bygge opp porteføljer og vurdere risikoer i forbindelse med kulturelle og kreative prosjekter.

De midlene som avsettes til kapasitetsoppbygging, skal begrenses til 10 % av garantiordningens budsjett.

EIF skal velge ut tilbydere av kapasitetsoppbygging på vegne av garantiordningen og er under Kommisjonens tilsyn gjennom en offentlig og åpen framgangsmåte ved tildeling av kontrakter, på grunnlag av kriterier som erfaring med å finansiere kulturelle og kreative sektorer, sakkunnskap, geografisk dekning, leveringsevne og markeds-kunnskap.

5. Budsjett

Budsjettbevilgningen skal dekke den samlede kostnaden ved garantiordningen, herunder betalingsforpliktelser overfor deltakende finansformidlere, for eksempel tap i forbindelse med garantier, administrasjonsgebyrer til EIF som forvalter Unionens midler, samt andre berettigede kostnader eller utgifter.

6. Synlighet og holdningsskapende tiltak

EIF skal bidra til å fremme garantiordningen overfor europeisk banksektor. Dessuten skal alle deltakende finansformidlere og EIF sørge for at det på passende måte framgår og er klart at støtten gis gjennom garantiordningen, ved å informere målgruppen som er SMB-er og svært små, små og mellomstore organisasjoner, om finansieringsmulighetene.

Kommisjonen skal derfor blant annet gi nettet av kontorer for Kreativt Europa nødvendige opplysninger slik at de kan utføre sine oppgaver.

7. Lånetyper

Lånetyper som dekkes av garantiordningen, skal særlig omfatte

- a) investering i materielle og immaterielle eiendeler,
 - b) foretaksoverdragelser,
 - c) arbeidskapital (mellomfinansiering, overgangsfinansiering, kontantstrøm, rammekreditter osv.).
-

*VEDLEGG II***MEDIA-DELPROGRAMMETS LOGO**

MEDIA-delprogrammets logo skal være følgende:

